

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองป้องกันยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดสำหรับกลุ่มนิสิตามารดา. 2525.
- กองวิชาการและวางแผน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. สรุปย่อผลงานวิจัยยาเสพติด. 2525.
- กัลยา มะโนนิก. พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวต่อการตอบสนองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. หลักสถิติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- กุลชลี สุกัณณะเกตุ. การกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่น. จิตแพทย์ 22,1(22-23 มีนาคม 2521).
- งามพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมนุษยวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมนุษยวิทยาวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมสภา, 2538.
- จรัส สุวรรณเวลา. การนำบัตรรักษาผู้ติดยาเสพติด. สถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- จุฑารัตน์ เอื้ออานวย. ค่านิยมที่เป็นเครื่องชี้แนวโน้มการต่อต้านสังคมของเยาวชนกระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หลักและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สุวรรณภูมิ,
2530.

ชัยสิทธิ์ กาญจนกิจ. การตรวจท้องที่. กรุงเทพฯ : กรุงสยาม พรินติ้ง กรุ๊ป, ไม่ระบุปี.

ชาคริต ก.สุริยะมณี และคณะ. ปัจจัยที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำของวัยรุ่น. วารสาร
อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม. 5, 2 (กุมภาพันธ์ 2531)

ทวีวิธ ธนาคม และคณะ. พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก. พระนคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514.

หัตพงษ์ สุนทรพิพิธ. การป้องกันอาชญากรรมขั้นมูลฐานในเด็กและเยาวชน.

วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2518.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
การพิมพ์พระนคร, 2527.

ปนัดดา เพ็ชรสิงห์ และ จารุวรรณ ธรรมวิทย์. ลักษณะทางบุคลิกภาพที่มีผลกระทบต่อ
สาเหตุการกระทำของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกอบรมบ้านกรง. รายงาน
การศึกษาเด็กและเยาวชนกระทำผิด โครงการอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม
คณะสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

ประมวญ ดิศักดิ์. จิตพัฒนา จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
ก้าวหน้า, 2519.

ประธาน วัฒนาวาณิชย์. กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน การศึกษาเปรียบเทียบ
เทียบบรรทัดฐานด้านกฎหมาย. นิติศาสตร์ 15, 3(กันยายน 2528) : 39.

ประภาศน์ อวยชัย. บทบาทศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.

ประภาส สุขทรศนีย์. ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด
ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยา มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

ประสาท หลักศิลา. ปัญหาสังคม. พระนคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2515.

ประเทศไทยเมายาบ้า. ผู้จัดการรายสัปดาห์ 7-13 กันยายน 2541 : 1.

ประไพศรี ชอนกลิ่น และคณะ. การป้องกันและควบคุมการใช้สารเสพติดในนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในโรงเรียนมัธยม 6 แห่ง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2530.

เวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. อาชญาวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม. โครงการตำราโรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2531.

พยอม อิงคตานุวัฒน์. จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : โครงการตำราศิริราช, 2522.

มงคล มณฑา, สมทรง สุวรรณเลิศ. รายงานการวิจัย การศึกษาภูมิหลังของคนไข้ยา

เสพติดชาย วารสารจิตวิทยาคลินิก ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 มิถุนายน 2517

มารู้จักแอมเฟตามีนกันเถอะ โทษและพิษมากมายมหาศาล. สยามรัฐ 29 พฤศจิกายน 2540 : 19.

เมธี วงศ์วีระพันธ์. บุคลิกภาพของเยาวชนผู้กระทำผิด. วิทยานิพนธ์ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.

ธนิกร เศรษฐสุ. โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

ราศี ธรรมนิต. พฤติกรรมเด็กที่มีปัญหา 100 ชนิด. ออยุธยา : วิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา, 2524.

วิชา มหาคุณ. เยาวชนชุมชนบำบัดกับการแก้ปัญหายาเสพติด. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2531.

- วีระพงษ์ บุญโญภาส. นโยบายรัฐบาลในการปราบปรามยาเสพติด กับ กฎหมายสกัดการฟอกเงิน. สยามโพสต์ 9 กุมภาพันธ์ 2540 : 4.

สถานการณ์เด็กกับยาเสพติด นาที่เนียบ้ายังมาแรง. มติชน 12 พฤษภาคม 2540 : 19.

สนิท สมัครการ และคณะ. พฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของคนหนุ่มสาวไทย. กรุงเทพฯ : รายงานวิจัย สำนักวิจัย สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์, 2530

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานสถิติ และสถานการณ์ยาเสพติดประเทศไทย ปี 2535-2536. 2537.

สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. ความรู้เบื้องต้นเรื่อง ยาและยาเสพติด. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2540.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2520.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2532.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครั้ว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2541.

สุรพล ปธานวนิช. ผลการป้องกันและปราบปรามยาบ้าในช่วงครึ่งแผน 7. วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. 13, 2 (กันยายน 2539-กุมภาพันธ์ 2540) : 28-39.

เสริน ปุณณะนิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม : สังคมวิทยาอาชญา และพฤติกรรม เมืองแมน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

เสริน ปุณณะนิตานนท์. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดให้โทษในประเทศไทยและปัญหาที่เกี่ยวข้องกัน. สถาบันวิจัยสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517

เสาวภา วัชรกิตติ. สาเหตุของปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดใน กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2521.

• อรรถนพ ลิขิตจิตถะ. เมื่อยาบ้าเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 เช่นเดียวกับเฮโรอีน. วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. 14, 1 (มีนาคม-สิงหาคม 2540) : 12-68.

อรัญ สุวรรณบุปผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

อัศจรรย์พรพรรณ เทสะปุระ. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524.

อัครณพ ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2527.

อานนท์ อากาภิรม. ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2518.

ภาษาอังกฤษ

Cockett R. Drug Abuse and personality in Young Offenders. Norwich and London : Page Bros.(Norwich) Ltd., 1971

Colman, James S. The Adolescent Society. Illinois : The Free Press of Elencoe, 1962.

Eichorn, John R. Juvenile delinquency : Research and theory. New York : Herbert C.Quary, Von D. Norst, 1965.

Helen Nowlis. Drugs Demvstified. (n.p.) : UNESCO PRESS, 1975.

Merton, Robert K. Social Theory and Social Structure. New York : The Free Press, 1957.

Reckless, Walter C. The Crime Problem. Bombay : Feffer and Simons Private Ltd., 1971.

Schild, Robert W. A Cure of Delinquents. Heinemann London Melbourne Toronto, 1962.

Sutherland, Edwin H. and Dr. Gressey. Criminology. New York : Lippincott Company, 1974.

Taft, Donald R. Criminology. New York : Macmillan, 1956.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การแจ้งข่าวเกี่ยวกับยาเสพติด (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด : 2541)
ได้ให้คำแนะนำไว้ดังนี้

ถ้าพบว่ามีอาการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ผู้ค้าหรือแหล่งค้า แหล่งผลิต และผู้เสพ เยาวชนสามารถให้ความร่วมมือกับทางราชการในการช่วยเหลือสังคมหรือชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการแจ้งข่าวไปยังหน่วยราชการดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั่วประเทศ สำนักงานตั้งอยู่ที่ถนนดินแดง พญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทร 245-9414, 245-5286 หรือ ตู้ป.ณ. 30 มักกะสัน กรุงเทพฯ
2. สำนักงานปราบปรามยาเสพติด กรมตำรวจ กองบังคับการปราบปรามยาเสพติด ตั้งอยู่ที่ 59 สุขุมวิท 15 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ 10110 (กองกำกับ การชุดปราบปรามยาเสพติด 1 และ 2) โทร 255-3014
3. หน่วยปราบปรามยาเสพติด กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดต่างๆ และ สถานีตำรวจทุกแห่งในท้องที่ที่มีแหล่งยาเสพติด
4. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตรงข้ามที่ทำการป่าไม้เขต ถนนหน้าศูนย์ราชการ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000 โทร (043) 238-000, 238-080
5. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคเหนือ บริเวณศูนย์ราชการ จังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000 โทร (053) 211-793

6. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคใต้ 434 ถนนไทรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000 โทร (074) 312-088

ในการแจ้งแหล่งผลิต แหล่งค้า และแหล่งยาเสพติด กรุณาระบุชื่อ สถานที่ และ
รูปพรรณสัณฐานของผู้กระทำผิดที่ทราบหรือพบเห็นให้ละเอียดชัดเจนที่สุดเท่าที่จะบอก
รายละเอียดได้ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำกับใคร และอย่างไร เป็นต้น เพื่อเป็น
ประโยชน์ในการสืบสวนจับกุมและการแจ้งข่าวจะถือเป็นความลับของทางราชการ

แนวทางจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติด

การจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติดนั้น ได้แก่ การให้ความรู้ ความเข้าใจข่าวสาร
และข้อมูลเรื่องยาเสพติดอย่างถูกต้องด้วยวิธีการต่างๆ ไปสู่กลุ่มเป้าหมายทั้งเยาวชน
และประชาชน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันมิให้หันไปใช้ยาเสพติดเป็นทางออกเมื่อตนเองหรือ
ครอบครัวประสบปัญหา พร้อมการป้องกันการแพร่ระบาดของตัวยา และการปรับปรุง
สภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการใช้ยาเสพติด

กิจกรรมการป้องกันยาเสพติด มีดังนี้

1. การจัดนิทรรศการ

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และความบันเทิง ฟังพอใจ

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เยาวชน ประชาชนทั่วไป ลูกจ้างและพนักงานในสถาน
ประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) สํารวจกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้ร่วมกิจกรรม
- 2) จัดเนื้อหาให้ตรงวัตถุประสงค์ และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
- 3) จัดนิทรรศการ ได้แก่ บอร์ดเผยแพร่ความรู้ บอร์ดผลงานแสดงสถิติ และภาพประกอบ
- 4) สื่อกิจกรรม ได้แก่ ของจริง นุ่นจำลอง สไลด์ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ การแสดงบนเวที การบริการให้คำปรึกษา การตอบปัญหา การสาธิต เป็นต้น

2. การเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน

วัตถุประสงค์ เพื่อประชาสัมพันธ์งานและเผยแพร่ความรู้ให้ข้อมูลได้ทุกกลุ่มเป้าหมาย กว้างขวางและรวดเร็ว

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เยาวชน ประชาชนในโรงเรียน ชุมชน หรือสถานประกอบการ

แนวทางในการดำเนินการ

- 1) ด้านวิทยุ จัดทำบทความ ข่าว สารคดี ละคร คำขวัญ เรื่องสั้น เพลง หรือสปอตโฆษณาสั้น แล้วขอความร่วมมือสถานีวิทยุต่างๆ หรือนักจัดรายการ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด หรืออ่านบทความนั้นๆ ในเสียงตามสาย หอกระจายข่าวก็ได้
- 2) โทรทัศน์ ผลิตสไลด์ภาพยนตร์โฆษณา จัดรายการแสดง รายการสนทนาของผู้เชี่ยวชาญต่างๆ เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ หรือส่งข้อความ/คำขวัญให้ผู้ประกาศอ่าน หรือขึ้นอักษรวิ่ง/ข้อความในรายการต่างๆ ของสถานี
- 3) โรงภาพยนตร์ ผลิตสไลด์ หรือภาพยนตร์โฆษณา ส่งให้โรงภาพยนตร์ ช่วยเผยแพร่

- 4) สิ่งพิมพ์ ผลิตบทความ เรื่องสั้น คำขวัญ ภาพโปสเตอร์ การ์ตูน เผยแพร่ในวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น โดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับรูปแบบของสิ่งพิมพ์แต่ละชนิด
- 5) หน่วยเคลื่อนที่ จัดเจ้าหน้าที่พร้อมรถ และสื่อโสตทัศนอุปกรณ์ ชุดนิทรรศการ ออกไปปฏิบัติงานเผยแพร่ความรู้แก่เยาวชน/ประชาชนในแหล่งต่างๆ
- 6) สื่อพื้นเมือง จัดสื่อพื้นเมืองเพื่อช่วยเผยแพร่ความรู้เรื่องยาเสพติด ได้แก่ ลิเก ลำตัด ลำเพลิน เป็นต้น

3. การผลิตสื่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ความรู้และดึงดูดความสนใจ สร้างความจดจำ

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชน ประชาชนในสถานศึกษา ชุมชน หรือสถานประกอบการ

แนวทางการดำเนินงาน สื่อเป็นตัวกลางในการเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ สื่อมี 3 ประเภท คือ

- 1) สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ เอกสาร โปสเตอร์ สติกเกอร์ แผ่นพับ แผ่นปลิว ภาพพลิก ภาพนิทรรศการ เป็นต้น
- 2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ สไลด์ ภาพยนตร์ วิดิทัศน์ เทปรายการ วิทยุ เทปเพลง เทปโทรทัศน์ เป็นต้น
- 3) การผลิตสื่อทุกประเภท ต้องวางแผนกำหนดกลุ่มเป้าหมายและเนื้อหาที่เหมาะสมตลอดจนรู้จักคุณลักษณะสื่อแต่ละชนิดว่า มีข้อดี ข้อจำกัดอย่างไร ในบางครั้งอาจขอต้นแบบจากหน่วยงานที่มี ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สำนักงานป.ป.ส. หรือกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น

4. การประกวดการแข่งขัน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในกิจกรรมแสดงความรู้ ความสามารถ และได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เรื่องยาเสพติด ทั้งเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้ต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา เยาวชนนอกสถานศึกษา ประชาชนทั่วไป ลูกจ้างหรือพนักงานในสถานประกอบการ และกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

แนวทางในการดำเนินการ มีการประกวดและการแข่งขัน สามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ความพร้อมของหน่วยงาน

- 1) การประกวด ได้แก่ คำขวัญ เรียงความ บทความ บทกลอน เป็นต้น
- 2) การแข่งขัน ได้แก่ การตอบปัญหา กีฬา ดนตรี ใ้วาที เป็นต้น

5. การแสดง

วัตถุประสงค์ เพื่อประชาสัมพันธ์ ความบันเทิง และสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชนในและนอกสถานที่ ประชาชนทั่วไป ลูกจ้าง/พนักงานในสถานประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

แนวทางการดำเนินงาน การแสดงอาจจัดในรูปให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วม หรือเป็นเพียงผู้ชม โดยอาจไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องยาเสพติดโดยตรง แต่สอดแทรกในเนื้อหาการแสดง ตัวอย่างการแสดง ได้แก่ การแสดงบนเวที การแสดงกลางแจ้ง เช่น ละคร ดนตรี การแสดงพื้นบ้าน การกระโดดร่ม การแสดงของสุนัขตำรวจ

6. การฝึกอบรม

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์หรือเผยแพร่ต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชนในและนอกสถานที่ ประชาชนทั่วไป เจ้าหน้าที่และพนักงานในสถานประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

แนวทางการดำเนินงาน การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่ใช้ได้กับทุกกลุ่มเป้าหมาย การเลือกใช้เทคนิควิธีการฝึกอบรมจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม ตลอดจนความมุ่งหมายของการอบรม เทคนิคการฝึกอบรมมีดังนี้

- 1) การบรรยาย เป็นการสื่อสารทางเดียว เพื่อให้ความรู้แก่คนจำนวนมากๆ เหมาะกับการให้ความรู้พื้นฐานและให้ข้อมูลอย่างกว้างๆ ผู้ฟังไม่มีโอกาสซักถาม แสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเท็จจริงเพิ่มได้มากพอ
- 2) การสัมมนา เพื่อร่วมศึกษาค้นคว้าหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เป็นการแลกเปลี่ยน
- 3) การอภิปรายเป็นคณะ เพื่อแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ปัญหา หรือพิจารณาข้อดีข้อเสียในทางปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การอภิปรายเป็นคณะ เป็นการอภิปรายโดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3-10 คน ในหัวข้อกำหนด โดยแต่ละคนจะให้ความรู้ ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นของตนแก่ผู้ฟัง หลังอภิปรายอาจเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามปัญหา
- 4) การประชุมเพื่อแก้ปัญหา หรือแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความเห็น โดยผู้เข้าประชุมจำนวนไม่เกิน 20 คน ทุกคนมีสิทธิออกความเห็นได้อย่างกว้างและเสรี เช่น การเผชิญหน้าผลงานในห้องที่มาร่วมประชุมเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกัน เป็นต้น

7. การเดินวิ่งรณรงค์

วัตถุประสงค์ เพื่อประชาสัมพันธ์งาน ส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ดี หรือหาทุนสนับสนุน

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชนในและนอกสถานศึกษา ประชาชนทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน ประกาศเชิญชวนกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วม เดิน วิ่งรณรงค์ กรณีระดมทุนสำหรับมูลนิธิต่อต้านยาเสพติด อาจจัดวิ่งมาราธอน มินิมาราธอน หรือแข่งขันรถประเภทต่างๆ โดยเก็บค่าลงทะเบียนผู้สมัคร

8. การกำหนดเขตปลอดยาเสพติด

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันยาเสพติด

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชน และประชาชนทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน การกำหนดเขตปลอดยาเสพติดอาจจัดที่โรงเรียน/ชุมชน ซึ่งเป็นวิธีการทางจิตวิทยาที่จะกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายต่อต้านยาเสพติด พร้อมรับการช่วยเหลือ ทางราชการสอดส่องดูแลการกระทำผิดด้านยาเสพติด เพื่อรักษาชื่อเสียงของโรงเรียนและชุมชนของตน

9. การจัดอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด

วัตถุประสงค์ เพื่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด และเจ้าหน้าที่สามารถเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชนในและนอกสถานศึกษา ประชาชนทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน เชิญชวนให้ผู้สนใจสมัครเป็นสมาชิกเข้ารับการอบรม ก่อนส่งไปเผยแพร่ความรู้หรือจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติด

10. การจัดค่ายเยาวชน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เยาวชนได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับยาเสพติด และรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

กลุ่มเป้าหมาย เยาวชนในและนอกสถานศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน นำเยาวชนเข้าค่ายเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันโดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดในกิจกรรมต่างๆ ด้วย การจัดค่ายเยาวชน ซึ่งสามารถทำได้ทั้งค่ายกลางแจ้งและค่ายพักแรม ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความเหมาะสมของสถานที่ และกลุ่มเป้าหมาย

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ธรรมชาติของการติดยาเสพติด

ในการบำบัดโรคทุกชนิด ต้องพิจารณาลักษณะ ธรรมชาติของโรคภัย ในด้านการติดยาเสพติดก็เช่นกัน จะมีลักษณะดังนี้

1. ไม่มีตัวเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกาย ที่ต้องกำจัดโดยตรง
2. เป็นการนำความเจ็บป่วยเข้าสู่ตนเองด้วยตนเอง
3. ส่วนประกอบสำคัญที่เป็นโรคเกิดจากนิสัย ความเคยชิน ความอ่อนแอทางจิตใจ
4. มีการสาเหตุการติดยาหลายกรณีทั้งทางกาย ทางใจ และทางสิ่งแวดล้อม
5. มักเป็นๆ หายๆ กลับไปกลับมา ทุกคนไม่หายขาดได้ชั่วชีวิต

6. ร่างกายมนุษย์ไม่สามารถต่อต้านฤทธิ์ได้อย่างง่ายดาย
7. ผู้ติดยาเสพติดมักไม่อดทนต่อการรักษา มักกลับไปเสพระหว่างรักษา
8. ต้นตอของโรค (ตัวยาสเสพติด) มีแพร่ระบาด หาซื้อได้ง่าย
9. การก่อให้เกิดโรค (การติดยา) ง่ายและเร็วมาก แต่การบำบัดรักษาใช้เวลา และกิจกรรมต่างๆ มากและนาน กว่าที่จะกลับสู่สภาพปกติทั้งกายและใจ
10. ยาเสพติดให้โทษ ทำลายเนื้อเยื่อในประสาทสมองหรืออวัยวะสำคัญของร่างกายทำให้ร่างกายทรุดโทรม ความต้านทานโรคลดลง ทำให้ง่ายต่อการเกิดโรคแทรก

หลักการบำบัดรักษาโดยทั่วไป

ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ มีหลักทั่วไปที่ใช้ทั้งด้านการแพทย์แผนปัจจุบันและแผนโบราณในประเทศต่างๆ มีการประยุกต์ใช้ทั้งสองแบบโดยมุ่งหมายเดียวกัน คือ ทำลายพิษยาออกจากกายและฟื้นฟูสภาพกายและใจ โดยมีหลัก คือ

1. การเตรียมการให้ผู้เข้ารับการบำบัดตั้งใจที่จะรับการรักษาระบบทุกขั้นตอน
2. การหยุดยาเสพติดโดยเด็ดขาด
3. การบำบัดรักษาอาการหรือพิษที่จะเกิดขึ้นเมื่อหยุดยา
4. การบำบัดรักษาโรคแทรกซ้อนที่มีอยู่
5. การบำบัดรักษาในด้านการปรับสภาพฟื้นฟูจิตใจ
6. การเสริมสร้างกำลังใจและการบำรุงร่างกาย
7. การวางแผนแนวทางให้กลับสู่สังคม ชุมชน
8. การติดตามผล ดูแลหลังการบำบัดรักษาแล้ว

รูปแบบการบำบัดรักษาการติดยาเสพติด

การบำบัดรักษาการติดยาเสพติดมีรูปแบบหลากหลาย ซึ่งต้องทำทั้งร่างกายและจิตใจด้วยความร่วมมือหลายๆ ฝ่าย ซึ่งวิธีการแต่ละวิธีจะเหมาะแก่แต่ละคน ไม่ควรยึดถือรูปแบบใดที่อาจเห็นว่าดีที่สุด เพราะการติดยาเสพติดของมนุษย์มีสาเหตุซับซ้อน

และลักษณะสภาพการณ์ต่างๆ ไม่เหมือนกันในแต่ละบุคคล ควรใช้หลายรูปแบบจะดีกว่าซึ่งมีรูปแบบดังนี้

1. การบำบัดรักษาแบบสมบูรณ

เป็นแบบฉบับที่ถือปฏิบัติโดยทั่วไป แต่อาจมีการดัดแปลงใช้ให้เหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอนการบำบัดดังนี้

1.1. การเตรียมการก่อนเข้ารับการรักษา

- 1) ผู้ปกครองหรือครอบครัวต้องเข้าใจว่าการรักษาต้องใช้เวลา ผู้ติดยาเสพติดที่อยู่ในวัยเรียน ต้องให้บิดา มารดา หรือครูทราบถึงระยะเวลา ความมุ่งหมายของการบำบัดรักษา เพื่อจะได้ผ่อนคลายการศึกษาเล่าเรียน หรือเตรียมการที่จะหาระยะเวลาที่จะนำผู้ติดยานั้นเข้ารับการรักษาได้
- 2) ผู้ติดยาเสพติดต้องมีความตั้งใจ รับรู้วิธีการบำบัดรักษา
- 3) ผู้ให้การรักษา ศึกษาข้อมูล ประวัติของผู้ติดยาเสพติด แนะนำการปฏิบัติตัวตามขั้นตอนการบำบัดรักษาแก่ผู้ติดยาและครอบครัว พร้อมวางแผนร่วมกับทีมงานการรักษา

1.2. การล้างพิษยาเสพติด

- 1) การให้หยุดยาเสพติดโดยทันที
- 2) การตรวจร่างกาย เพื่อหาข้อมูลในการเจ็บป่วยที่มักมีร่วมด้วยเสมอในผู้ติดยาเสพติด
- 3) การบำบัดรักษาโรคแทรกซ้อนเมื่อตรวจพบเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ
- 4) การบำบัดอาการถอนยา ในการหยุดยาทันที ผู้ติดยาเสพติดมักเกิดอาการเสียนยา ผู้รักษาอาจให้ยาทดแทนเพื่อระงับอาการนั้นๆ

- 5) การบำรุงร่างกายทุกขั้นตอนการรักษาต้องบำรุงร่างกายผู้ติดยาให้สมบูรณ์ขึ้น
- 6) การดูแลทางจิตใจ

1.3. การฟื้นฟูสภาพจิตใจและร่างกาย

- 1) วิเคราะห์สาเหตุของการติดยาและพื้นฐานของผู้ติดยาเพื่อวางแผนการรักษา
- 2) ดำเนินการวางแผนการบำบัดเป็นรายบุคคล
- 3) การบำบัดรักษาทางจิตใจ เมื่อที่งานวิเคราะห์และวางแผนการดูแลผู้ติดยาเสพติด ปรับปรุงแก้ไขให้ผู้ติดยาเสพติดเกิดความอบอุ่นและมั่นใจ มีความตั้งใจและเลิกยาเสพติดไปตลอดชีวิต ก็จะทำให้การบำบัดทางใจซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่ก็ได้ ด้วยการได้เผชิญ การจัดบัพพรวงของตน เพื่อระบายความรู้สึก ปลดปล่อยความกดดัน แล้วดำเนินการอบรมศีลธรรม ความประพฤติต่อไป
- 4) การปฏิบัติตนในภาระกิจประจำวัน เพื่อปรับปรุงนิสัย สร้างความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมมากขึ้น
- 5) การให้งานอาชีพบำบัด เป็นการสร้างเสริมสมาธิความสุขทางจิตใจ และร่างกายแก่ผู้ติดยา มิให้เกิดความเบื่อหน่าย ฟุ้งซ่าน โดยเริ่มจากงานง่าย ๆ
- 6) การฝึกอาชีพ เป็นการฝึกให้ผู้ติดยาเสพติดมีความชำนาญในงานต่างๆ มากกว่างานอาชีพบำบัด
- 7) นันทนาการ เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดได้พักผ่อน เกิดความเพลิดเพลิน ออกกำลังกาย บำรุงสุขภาพทั้งกายและใจ

1.4. การรักษาขั้นดูแลติดตาม

เมื่อผู้ติดยาเสพติดผ่านขั้นตอนต่างๆ มาแล้ว ผู้รักษาจะพิจารณาให้ออกจากสถานบำบัดรักษาได้ เพื่อกลับสู่ครอบครัวและสังคม แต่หากพิจารณาว่าสภาพจิตใจไม่เข้มแข็งพอ ก็ใช้การทดลองเผชิญชีวิตภายนอก โดยให้ออกไปทำงานภายนอก เวลากลางวัน แล้วกลับมาอยู่ที่พักในบ้านกึ่งวิถี นอกจากนี้ผู้บำบัดรักษายังมีหน้าที่ติดตามผล เพื่อประเมินคุณค่าการรักษาโดยเยี่ยมบ้าน หรือจดหมายเป็นระยะๆ ไป

2. การรักษาแบบศรัทธาทางศาสนาและสมุนไพร

เป็นวิธีการของคนไทย โดยพระสงฆ์เข้ามามีบทบาท โดยหลักการมีขั้นตอน คือ

- 2.1. ถอนพิษด้วยยาสมุนไพร ให้กินและอาเจียน บางแห่งให้กินยาและมัดมือมัดเท้ากันอาละวาด เพื่อคลั่ง เมื่อคลายฤทธิ์ยาจึงฟื้นเป็นปกติ นอกจากนี้ยังมีการอบไอน้ำด้วยสมุนไพรเพื่อส่งเสริมสุขภาพ บ้างให้อาบน้ำบ่อยๆ
- 2.2. การถือศีลจะต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือพระเจ้าที่ผู้ติดยาเคารพบูชา ในทำนองคล้ายๆ กันในแต่ละแห่งว่าจะไม่แตะต้องยาเสพติดตลอดชีวิต
- 2.3. การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยสวดมนต์ ฟังพระธรรมเทศนา ทำกิจกรรมช่วยเหลือในวัด และพักผ่อนหย่อนใจ มีการฝึกทำสมาธิ บางแห่งมีการเชิญชวนผู้ติดยาเสพติดที่เลิกได้ให้บวชเป็นพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นการส่งเสริมทางจิตใจอีกวิธีหนึ่ง

3. การรักษาด้วยเมทาโดน

เป็นการรักษาคนติดยาเสพติดพวกฝิ่น มอร์ฟีน และเฮโรอีนด้วย การใช้ยาเมทาโดนซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ทางเคมี ฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน แต่อันตรายน้อยกว่า และสามารถอยู่ในร่างกายมนุษย์ได้นานพอสมควร วิธีนี้เป็นการรักษาแบบคนไข่นอก เข้าไป-เย็นกลับ ไม่ต้องพักค้างเพื่อจะได้ดำเนินกิจวัตร ทำงานประกอบอาชีพได้ ซึ่งเป็นขั้นตอนการรักษาจะเป็น 4 ขั้นตอน คล้ายการบำบัดรักษาแบบสมบูรณ

4. การรักษาแบบใช้ยาต่อต้านฤทธิ์ยาเสพติด

เป็นการรักษาโรคโดยแพทย์ซึ่งมียาหลายตัวอยู่ในขั้นตอน เป็นยาที่จ้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ การให้ยาต่อต้านฤทธิ์ยาเสพติดพวกนี้มุ่งที่จะเข้าไปตัดและทำลายฤทธิ์ของฝิ่น มอร์ฟิน เฮโรอีน โดยตรงในร่างกาย ทำให้หยุดใช้ยาเสพติดโดยทันที และสามารถงดอาการอยากยาหรือถอนยาไว้ได้เมื่อเลิกใช้ก็สามารถเลิกได้โดยไม่มีอาการติดยา ซึ่งยาที่ใช้ต่อต้านฤทธิ์ยาเสพติดที่สำนักอนามัยใช้ คือ นาลเทริกโซน (Naltrexone) ยานี้ถ้ากินยาอยู่และกลับไปเสพจะรู้สึกชอบเหมือนเก่า จำทำให้ไม่อยากกลับไปเสพอีกต่อไป แต่ถ้ายังหยุดเสพไม่ได้ ก่อนกินนาลเทริกโซน หรือ ถ้ายังกินเมทาโดนไม่เกิน 10 วัน จะมีอาการขาดยารุนแรง ฉะนั้นการใช้นี้นี้ต้องแน่ใจว่าไม่ได้เสพสารเสพติดประเภทฝิ่นเกิน 2 สัปดาห์ โดยตรวจปัสสาวะและขอทราบผลในวันเริ่มรักษา

5. การรักษาด้วยยาเม็ดชนิดต่างๆ

เป็นการรักษาในคลินิกยาเสพติด วิธีนี้เป็นการถอนพิษยากระยะสั้นด้วยยากล่อมประสาท หรือเมทาโดน ขนาดต่ำร่วมกับยาาระงับอาการปวดหรือยาาระงับอาการอื่นๆ ซึ่งต้องมีการตรวจดูอาการคนไข้ทุกวัน เช่น วัดความดัน ทามอาการวิงเวียนศีรษะ ซึ่งวิธีนี้ไม่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยโรคตับ หรือตับทำหน้าที่เสื่อมลง

6. การรักษาโดยใช้ชุมชน

โดยเหตุที่การติดยาเสพติดมีหลายสาเหตุหลายประการที่เกี่ยวข้องกับสังคมและชุมชนในการบำบัดรักษาและป้องกันก็ต้องอาศัยชุมชนช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ติดยาเสพติด จึงมีการวางแผนการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบชุมชนบำบัด โดยมีหลักการที่จะพยายามช่วยเหลือเยียวยาสาเหตุของการติดยาเสพติดในทางจิตใจ และมุ่งหวังเปลี่ยนสภาพผู้ติดยาเสพติดที่เสื่อมโทรมไปในทางบุคลิกลักษณะและบุคลิกภาพ

การบำบัดผู้ติดยาเสพติด โดยชุมชนมีทั้งแบบใช้ยาช่วยและไม่ใช้ด้วยการหักดิบ
เทคนิคที่ใช้รักษา คือ เทคนิคการบำบัดทางจิตเป็นกลุ่มแบบให้เผชิญความจริง
สภาพความบกพร่อง พยายามสำนึกรู้สึกตัวในจุดอ่อนต่างๆ และความไม่สมบูรณ์ทั้ง
กายและใจของตนอยู่ตลอดเวลา มีการใช้การสนับสนุน ให้การยกย่อง และรางวัลแก่
พฤติกรรมที่ดีงาม มีการลงโทษตามสภาพแก่ผู้ประพฤติไม่ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามและสัมภาษณ์

คำแนะนำ โปรดใส่เครื่องหมาย (/) ลงหน้าข้อความที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในชีวิตของท่าน หรือโปรดเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

สถานที่จัดเก็บข้อมูล.....ลำดับที่.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.อายุ.....ปี

2.เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

3.ในครั้งนี้นักท่านกระทำความผิดข้อหาใด

- ( ) เสพยาบ้า
- ( ) ครอบครองยาบ้า
- ( ) มีไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย
- ( ) จำหน่ายยาบ้า

4.ท่านกระทำความผิดในข้อหาตามข้อ 3 เป็นครั้งที่เท่าใด

- ( ) ครั้งแรก
- ( ) ครั้งที่ 2
- ( ) ครั้งที่ 3
- ( ) ครั้งที่ 4
- ( ) มากกว่า 4 ครั้ง

5.ท่านถูกฝึกอบรมในสถานพินิจนี้ มานานเท่าใด

- ( ) ต่ำกว่า 6 เดือน
- ( ) ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 ปี
- ( ) ตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 3 ปี
- ( ) ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป

6. สถานภาพครอบครัวของท่านมีลักษณะอย่างไร

- ( ) บิดามารดามีชีวิตและอยู่ด้วยกัน
- ( ) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
- ( ) บิดาและมารดาเสียชีวิตทั้งคู่
- ( ) บิดามารดามีชีวิตอยู่แต่หย่าร้างกัน

7. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อท่านมีลักษณะอย่างไร

- ( ) รักให้ความอบอุ่นต่อท่านพอเหมาะพอควร
- ( ) ปลื้มประหลาดใจไม่สนใจในตัวท่าน

8. รายได้ของครอบครัวท่านต่อวันโดยเฉลี่ย.....บาท

9. สภาพของชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่

- ( ) มีลักษณะเป็นชุมชนแออัด
- ( ) มีลักษณะเป็นชุมชนไม่แออัด

10. ครอบครัวและเครือญาติของท่านมีผู้ใดเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าและถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายมาก่อนหรือไม่ (ถ้าเคย เรียงตามลำดับบุคคลที่เด่นที่สุด)

- ( ) เคย ได้แก่ 1.....2.....
3.....4.....
- ( ) ไม่เคย

11. ถ้าเคยบุคคลในลำดับที่ 1 เคยกระทำความผิดและถูกจับกุมในข้อหาใด

- ( ) จำหน่ายยาบ้า จำนวน.....ครั้ง
- ( ) มีไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน.....ครั้ง
- ( ) ครอบครองยาบ้า จำนวน.....ครั้ง
- ( ) เสพยาบ้า จำนวน.....ครั้ง

16. ท่านซื้อยาบ้าได้ในราคาเฉลี่ยเม็ดละเท่าใด

ซื้อเพื่อนำมาเสพในราคาเฉลี่ยเม็ดละ.....บาท

17. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวยาบ้าอย่างไร

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เสพแล้วมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน	( )	( )
ออกฤทธิ์รวดเร็วและสร้างเม้าซ์	( )	( )
วิธีการเสพยาบ้ากว่ายาเสพติดชนิดอื่น	( )	( )
ไม่มีพิษภัย ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย	( )	( )
พกพาง่ายกว่ายาเสพติดประเภทอื่นๆ	( )	( )
มีราคาถูกหาซื้อได้ง่าย	( )	( )

18. ท่านมีความคิดเห็นต่อแหล่งที่ท่านใช้จำหน่ายยาบ้าอย่างไร

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สามารถจำหน่ายให้ลูกค้าได้ง่าย	( )	( )
เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นจับกุมมาก	( )	( )
มีลูกค้าจำนวนน้อย	( )	( )
ได้ราคาดี คู่ค้าต่อการเสี่ยง	( )	( )

19. ท่านมีความคิดเห็นต่อแหล่งที่ท่านซื้อยาบ้าอย่างไร

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สามารถซื้อยาบ้าได้ง่าย	( )	( )
เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นจับกุมยาก	( )	( )
มีแหล่งจำหน่ายจำนวนมาก	( )	( )
มีราคาถูกสามารถซื้อหาได้	( )	( )

ประวัติผู้เขียน

ร.ต.ท. อภิรัฐ ถนอมสิงห์ สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต จาก
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ อ. สามพราน จ. นครปฐม เมื่อปีการศึกษา 2538 (รุ่นที่ 49)
และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา (อาชญา
วิทยาและงานยุติธรรม) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา
2540 ปัจจุบันรับราชการตำรวจในตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ.1) สถานีตำรวจ
นครบาลปทุมวัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย